

[Krag.]

forbudt at gøre sig bekendt med Stemmeafgivningen. Det kan være meget godt, men jeg synes ærligt talt, at det skulde være den vedkommende forbudt overhovedet at berøre Stemmesedlen undtagen efter Anmodning fra Vælgeren, thi denne Berøring, med Hjælp til at faa den rigtig foldet sammen, kan have andet Formaal end just det at hjælpe den Vælger, der forekommer den vedkommende Stemmemodtager hjælpeløs.

Saa siger den højtærede Minister, at efter den nye Ordning bliver man fri for Lodtrækning. Det er jeg ikke saa sikker paa, thi ved den Maade, hvorpaa Halvdelen af Rigstingets Medlemmer vælges, skal der anvendes en Fremgangsmaade, som er af forholdsmæssig Karakter. Der vil det let kunne finde Sted, at der paa to forskellige Lister kommer de samme Tal ud, og at man derigennem vil faa et større Tal, end der er Adgang til at vælge, og saa har man jo Situationen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Med Hensyn til dette med Bogstaverne er der nogle, der mener, at det Bogstav, man engang har haft, vil man ikke af med. Saa er der en af mine Partifæller — hans Navn skal foreløbig være anonymt . . . (*Rager:* Hvor længe?). Foreløbig —, som har foreslaet, at man skulde bruge Romertal. Det synes jeg kunde lyde meget godt, hvis det kunde løse Opgaven. Det afgørende er, at man faar en fast Regel, at man ikke overlader noget til et Skøn. Jeg tror ikke paa andre Menneskers Skøn og heller ikke paa den højtærede Indenrigsministers. Naar han stiller sig op og siger, at det kunde aldrig falde ham ind at tage en lille bitte Chance for denne eller hin Retning, saa tror jeg, at han er ligesom jeg selv, at han vil tage alle de Chancer, han overhovedet kan øjne.

Med Hensyn til Lodtrækning vil jeg gerne tage mine noget for stærke Ord fra før tilbage, for de kunde opfattes, som om jeg mente, at den Maade, man i givet Fald bruger, gav Sandsynlighed for et andet Resultat end det, som vilde være det rigtige, naar man putter 6 i en Bunke med den Forudsætning, at der af de 6 skal vælges 1, medens 5 skal udgaa. Jeg tror nemlig, at Sandsynligheden er for, at Resultatet bliver det samme. Ved den ene Fremgangsmaade

trækker man straks ham ud, der skal falde. Ved den anden Fremgangsmaade skal man stikke Haanden ned 5 Gange for at lade den blive tilbage, der skal vælges. Jeg tror, det bliver det samme. Men det er et matematisk Spil. Jeg føler mig i hvert Fald ikke sikker. Derfor vil jeg gerne væge mig imod, at man skulde sige, at nu staar jeg og beskylder Folk for at være Idioter, og saa er det mig selv, der er det. Derfor vil jeg i hvert Fald gerne i Tide trække mig lidt tilbage.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*):

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard præsenterede sig nu her som Manden, der tog enhver Chance. Jeg maa sige, at jeg tror virkelig, her er et sjældent Tilfælde, hvor det ærede Medlem alligevel er et bedre Menneske, end han selv tror. Jeg tror ikke, det ærede Medlem med fuldt Overlæg vilde indrette en Lov saadan, at den ved den stedfindende offentlige Stemmeafgivning forud begunstigede et bestemt Parti. Det tror jeg ikke. Altsaa, jeg tror virkelig bedre om det ærede Medlem, end det ærede Medlem selv gør.

Til det ærede Medlem Hr. Krag's Bemærkninger om, at der ikke er nogen Begrundelse for at overføre Bogstavsystemet fra det kommunale til det politiske Omraade, skal jeg sige, at det er jo overført i Forvejen til det politiske Omraade, nemlig ved Landstingsstemmeafgivningen. (*Krag:* Det forsvinder jo!). Det glæder mig, at det ærede Medlem er bombesikker paa det. Det er ikke tit, at det, som sidder dybest nede i det ærede Medlem Hr. Krag's Hjerte, kommer saa langt op paa Overfladen, men her kom det altsaa. Altsaa, den 23. Maj er vi færdig med det.

Naar det ærede Medlem beklager sig over, at der af Indenrigsministeriet, medens jeg har været Indenrigsminister, er truffet en Afgørelse i et Tilfælde, hvor det ærede Medlems Parti havde anmodet om, at dets Liste fik Bogstavet B — jeg ved ikke, om det er rigtigt, men naar det ærede Medlem siger det, er det nok rigtigt —, saa ligger det i, at Indenrigsministeriet har en Pligt til at træffe en saglig Afgørelse, og Forholdet var dette, at de Konservative med fuld Ret kunde sige, at de i største Delen af Landets Kommuner ved Kommunevalgene havde haft Bogstavet C, og Det radikale Venstre kunde sige noget tilsvarende for Bogstavet B's Vedkommende. Derfor maatte Indenrigsministeriet selvfølgelig træffe denne saglige Afgørelse. Der var ingen saglig Begrundelse for, at det